

Posudek vedoucího diplomové práce

Kateřina Daňková

Jezuité v Uherském Hradišti
Praha 2011

Jedno z oblíbených témat regionální historie představuje výzkum církevních řádů a jejich působení v určité oblasti. Samotné téma je ale značně rozsáhlé a jeho kvalitní zpracování vyžaduje důkladné studium dobových materiálů, stejně jako nemalé odborné znalosti. Protože se zároveň jedná o problém často diskutovaný, nabízí se i jeho pedagogické zprostředkování studentům základních i středních škol.

Nebývá ale obvyklé, aby si podobně náročnou látku vybral student bez kombinace s obory historie či sociologie. Sama rozsáhlost tématu, předpoklad znalosti historické práce, nutnost komparace a kritického nadhledu činí z této látky záležitost značně komplikovanou.

Byl jsem proto potěšen přístupem autorky, která již během psaní diplomové práce prokazovala hluboký zájem o zvolené téma a pozoruhodně hluboké znalosti. Výsledná podoba předložená práce pak více než odpovídá nárokům kladeným na diplomovou práci. Jak ale autorka sama píše v úvodu, zabývá se nejen architekturou a výstavbou řádových budov a kolejí, ale také misijní a pastorační činností, jezuitským školstvím a v neposlední řadě také dějinami celého Tovaryšstva Ježíšova.

Celá práce je přehledně rozčleněna do osmi kapitol. První, představující spíše všeobecně-historický úvod k celé studii, se zabývá náboženskou situací uherskohradištského regionu od husitských válek po polovinu 17. století, tedy v podstatě do konce třicetileté války.

Kapitola druhá je pak samotným úvodem k dějinám jezuitského řádu v Uherském Hradišti. Autorka se zde zabývá jednak výstavbou budov pro řád, jednak otázkami přímo spojenými s působením Tovaryšstva (misie, kazatelství) a zmiňuje také významné osobnosti zdejší koleje. S druhou kapitolou úzce souvisí kapitola třetí zmiňující některé ekonomické aspekty vývoje uherskohradištské koleje.

Významově druhou část práce představují kapitoly čtyři až osm zabývající se problematikou jezuitského školství, včetně některých jeho aspektů (školní divadlo, seminář a studentské nadace) a také studentskou a lidovou Mariánskou družinou. Za mimořádně přínosnou považuji zejména čtvrtou kapitolu, ve které Kateřina Daňková přehledně ilustruje vývoj jezuitského školství, jeho strukturu, metodiku, hodnocení a klady i zápory celého systému.

Osmá, poslední kapitola pak zachycuje poslední léta koleje. Autorka se ale nezabývá jen moravskými (resp. uherskohradištskými) aspekty zrušení řádu, ilustruje i jeho mezinárodní příčiny a vývoj protijezuitského tažení v habsburské monarchii.

Práce nepostrádá ani úvod s rozbořem literatury a přehledný závěr shrnující výsledky celé práce. Přibližně na 80 stranách textu se autorce podařilo zajímavým a velmi čtivým způsobem zachytit vývoj jezuitské řádové koleje, přičemž je třeba zdůraznit, že se neomezuje jen na suchý popis událostí, své líčení vhodně doplňuje exkurzy do dějin a medailony osob, které se do dějin této oblasti zapsaly.

Závěrem konstatuji, že doporučuji práci k obhajobě, navrhuji ji hodnotit stupněm výborně.

V Praze 3. ledna 2012

doc. PhDr. Jan Županič, Ph.D.
Katedra občanské výchovy a filozofie
Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta